

Quem ad modum monachi nunquam non in amoenissimis regionibus nidos sibi construebant; ita et hic nil ex iis desideratur, quae ad loci cuiusdam salubritatem, amoenitatemque ut et ad vitae commoditatem conducere possunt. Ab occidente cacumina montis et sylva densissima arcent coeli et solis intemperiem, ab oriente autem oculi excurrunt in vastissimam planitiem, oppidis, vicis, villis, agris fertilibus, pratis et arboribus admirabiliter variegatam. Hinc optimo iure hic amoenis anni temporibus Musis litat Serenissima Princeps vidua, Optimi Principis mater, ANNA AMALIA, quae septemdecim annorum prudentissima clementissimaque harum terrarum administratione tutelari omnium bonorum cepit pectora sibi immortalitatem paravit.

Nomen vico a monte, cui inhaeret, esse inditum, nemo inficias ibit; sed unde huic nomen *Ettersberg* enatum, de eo tot sunt fere sensus quot capita. Sunt, qui eius denominationem a voce Germ. *beiter*, serenus, ea ex causa deriuant, quia hic mons esset instar indicis tempestatis, ita, ut eius serenitas nunciaret coelum ferenum 1). Sed dic, sodes, quaenam haec esset nominis ratio? Nonne eodem modo omnes montes altiores essent *Ettersberge*? Alii nomen deducunt a voce latina s. potius graeca: *Aether*, et montem latine vocant *aethereum*, quae est fere communis hac de re sententia. Ast, qui fit, ut antiquissimus et cum aquarum ex hac regione decursibus enatus mons nomen suum a Romanis aut Graecis, qui nunquam huc usque penetrarunt, repetierit? Quod si verbis ludere velimus, esset adhuc alia nominis deriuatio ab *Euter*, vberibus, quia nimir. iste mons versus meridiem scinditur in duas partes, quarum eminentior dicitur *der grosse Ettersberg*, et inferior *der kleine*. Sed mittamus hos lusus capitum ab accuratiori vernaculae cognitione vacuorum! *Eyder* denotat indaginem (*einen Haag, Hayn* 2), a quo non nisi dialecto differre videtur *Heyde*, sylvam,

1) de Wette in incompta compilatione Historiae Vinariens. P. I. p. 18. qui tamen, quicquid de hoc monte profert, ab Oleario in Synt. hist. Thur. P. II. p. 242: mutuatus est.

2) Eccard. Comment. ad LL. Sal. et Ripuar. p. 45, voc: *Bila*.